

مؤلفه‌های کنترل اثربخش در سازمان

علی نقی امیری

کنترل در فرایند مدیریت، از جمله مهم‌ترین وظایف مدیریت است. یک مدیر ممکن است در برنامه‌ریزی، سازماندهی، کارگزینی و رهبری اثربخش باشد، ولی معیار واقعی توانایی او در مدیریت، نتایجی است که به دست می‌آورد و به وسیله کنترل است که عملکرد صحیح بررسی شده و تتابع عملی به دست آمده با برنامه‌های پیش‌بینی شده، مقایسه می‌گردد. بر این اساس، اهمیت وجود کنترل در سازمان‌ها امری روشن و پذیرفته شده است، اما نکته مهم آن است که نظام کنترل از اثربخشی لازم برخوردار باشد.

هر این تحقیق ابتدا رویکردهای مختلف نسبت به کنترل بررسی شده و سپس بر مبنای ارتباط چهار رویکرد عمده در کنترل، مؤلفه‌های کنترل اثربخش متناسب با عوامل اصلی در رویکردهای کنترلی ارایه گردیده است.

واژگان کلیدی: کنترل، رویکردهای کنترلی، کنترل اثربخش، فرایند کنترل، ابعاد کنترل، ارزیابی عملکرد.

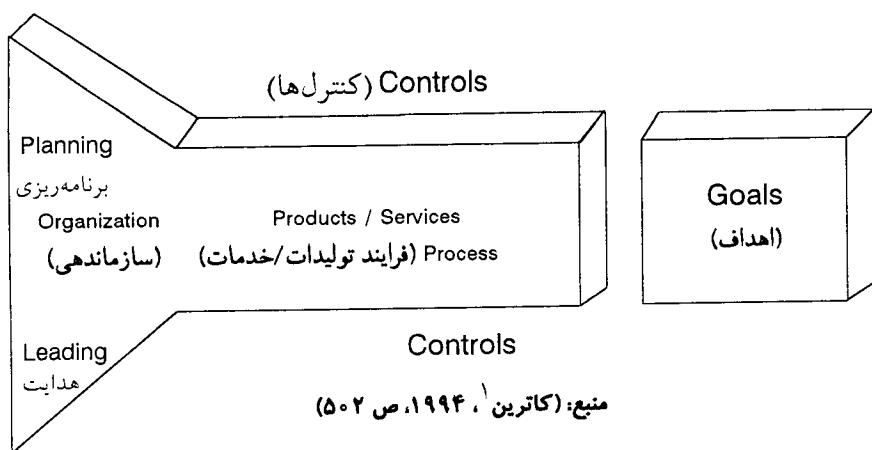
مقدمه

فرایند کنترل یکی از بالاهمیت‌ترین اموری است که هر سازمان برای تضمین بقا و اطلاع از کیفیت عملکرد و اجرای برنامه‌های خود به آن احتیاج دارد. اطلاعات به دست آمده از فرایند کنترل به عنوان بازخور، ضمن ایجاد هوشیاری در مدیران، به صحت و سلامت جریان عملیات و فعالیت‌ها، کمک قابل توجهی می‌نماید.

وظیفه کنترل با سایر وظایف مدیریت ارتباط نزدیک دارد، به گونه‌ای که کنترل برای حصول اطمینان نسبت به مطابقت عملیات و نتایج آن با هدف‌های مطلوب و پیش‌بینی شده در برنامه، سازماندهی امور و هماهنگی آنها، امری ضروری است (فرهنگی، ۱۳۷۶، ص ۳۸۸).

نمودار زیر چگونگی ارتباط کنترل با سایر وظایف مدیریت را نشان می‌دهد:

نمودار شماره (۱): رابطه کنترل با سایر وظایف مدیریت

بنابراین، اهمیت وجود کنترل در سازمان‌ها و نقش آن در مدیریت‌ها امری روشن و پذیرفته شده است، اما نکته مهم و قابل توجه آن است که از میان رویکردهای مختلف

کنترل، کدام را باید انتخاب کرد و به عبارتی، کدامیک از آن‌ها از اثربخشی لازم برخوردار است. به دیگر سخن، نظام کنترلی اثربخش چگونه نظامی است و چه مؤلفه‌هایی معرف آن می‌باشد؟

در این تحقیق تلاش گردیده تا با بررسی رویکردهای مهم نسبت به نظام کنترل در سازمان‌ها، مؤلفه‌های مهمی که نقش اساسی در اثربخشی سیستم‌های کنترل ایفا می‌کنند، شمرده شود.

رویکردهای مهم کنترل

نسبت به نظام‌های کنترلی رویکردهای مختلفی وجود دارد که از میان آن‌ها چهار رویکرد از اهمیت خاصی برخوردار می‌باشد.

۱- رویکرد سیستمی کنترل^۱

این رویکرد مبتنی بر این فرض است که هر سازمان را می‌توان به عنوان یک سیستم محسوب نمود و در نتیجه برای آن همان عناصر و ارکان اصلی سیستم را قابل شد. یعنی همان‌گونه که در عملکرد سیستم، مفاهیم ورودی^۲، فرایند^۳ و خروجی^۴، ارکان آن را تشکیل می‌دهند، در هر سازمان نیز این سه رکن وجود دارد.

بر مبنای این رویکرد، نظام کنترل در سازمان زمانی می‌تواند از اثربخشی لازم برخوردار باشد که عملکرد آن در سه بخش ورودی، فرایند و خروجی اثربخش باشد و لازمه این امر، کنترل اثربخش در این سه موضع می‌باشد. ماهیت ورودی، فرایند و خروجی و نیز نوع نظارت بر آن‌ها به ماهیت سازمان بستگی دارد. نمودار زیر ارتباط این سه نوع کنترل را نشان می‌دهد:

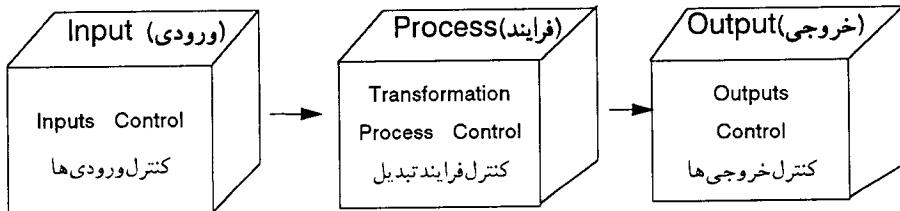
1. Systemic Control Approach.

2. Input.

3. Process.

4. Output.

نمودار شماره (۲)؛ ارتباط انواع کنترل بر اساس دیدگاه سیستمی

منبع: (Robbins و Denzo^۱، ۱۹۹۵، ص ۳۵۱)

۲- رویکرد زمانی کنترل

زمان اعمال کنترل و تطبیق عملکردها با معیارها و استانداردها بسیار مهم است. از اعمال نظارت در زمان‌های مختلف هدف‌های متفاوتی دنبال می‌شود. از این رو کنترل ممکن است قبل، هنگام و یا بعد از انجام فعالیت‌ها صورت پذیرد. البته اعمال کنترل به طور ترکیبی از زمان‌های مختلف نیز معمول است (سازمان بازرگانی کل کشور، ۱۳۷۸، ص ۱۷۸).

به عبارت دیگر، بر اساس دیدگاه سیستمی، که سازمان را به عنوان یک سیستم تلقی می‌کند، کنترل را هم می‌توان بر مبنای زمان وقوع و یا بر اساس مراحل سیکل تولید (داده، فرایند و ستاده) دسته بندی نمود. بر این اساس، سه نوع کنترل موضوعیت می‌یابد (کاترین، ۱۹۹۴، ص ۵۱۳):

الف - کنترل بعد از انجام فعالیت‌ها^۲

از تعریف کنترل چنین برمی‌آید که صرفاً بر فعالیت‌های انجام شده در گذشته استوار است. این نوع کنترل با استفاده از اطلاعات به دست آمده از عملکرد واقعی عملی می‌گردد و هنگامی اعمال می‌شود که فعالیت پایان یافته است. به همین دلیل این نوع کنترل با استفاده از اطلاعات حاصل از عملکرد واقعی عملی می‌گردد و هنگامی اعمال

1. Robbins and Denzo.

2. Feedback Control.

می شود که فعالیت پایان یافته است. به همین دلیل این نوع کنترل بر نتایج به دست آمده یا خروجی‌ها تمرکز داشته و عملکرد گذشته را مورد سنجش قرار می‌دهد (رابینز و دنزو، ۱۹۹۵، ص ۳۵۱). مفهومی که از مکانیزم بازخور نیز به ذهن می‌رسد همین استفاده از اطلاعات گذشته برای مقایسه و یافتن انحرافات و انجام اصلاحات می‌باشد (رابینز، ۱۹۹۴، ص ۵۷۷).

این کنترل گاهی به عنوان «کنترل بعد از عمل»^۱، «گذشته نگر» «بازخور» و «کنترل ستاده»^۲ شناخته می‌شود.

ب - کنترل زمان وقوع^۳

این کنترل زمانی رخ می‌دهد که یک فعالیت در جریان است. در این نوع کنترل مدیران می‌توانند پیش از آنکه مسئله خیلی وخیم شود به اقدامات اصلاحی مبادرت ورزند. تأکید عمدۀ در این کنترل بر فرایند تبدیل ورودی به خروجی است (رابینز و دنزو، ۱۹۹۵، ص ۳۵۷).

امروزه ماشین‌های الکترونیکی و شبکه‌های کامپیوتری، امکان دسترسی سریع به اطلاعات را فراهم کرده‌اند، به طوری که می‌توان اطلاعات مربوط به عملیات یک برنامه را در همان لحظاتی که عملیات واقع می‌شود دریافت نمود. این اطلاعات را «اطلاعات زمان وقوع» و کنترلی که بر اساس آن‌ها صورت می‌گیرد را «کنترل زمان وقوع» نامیده‌اند. برای مثال، اطلاعات پروازی هواییما یا اطلاعات مربوط به کیفیت محصول در کارخانه‌های شیرپاستوریزه یا مواد شیمیایی و حساسیت بعضی برنامه‌ها ایجاب می‌کند تا مدیریت از این نوع کنترل استفاده کرده و تصمیم به موقع و سریع اتخاذ نماید (رابینز، ۱۹۹۴، ص ۵۷۷).

این نوع کنترل را «کنترل همزمان»، «کنترل نمایان»^۴ و یا «کنترل آری - خیر»^۵ هم

1. Postaction Control.
2. Output Control.
3. Concurrent Control.
4. Screening Control.
5. Yes-No Control.

می نامند، زیرا منجر به مواردی می شود که مشخص می کند آیا پیشرفت ها باید تداوم یابد، عمل اصلاحی صورت بگیرد، یا اینکه کارهای مربوط به یک تولید یا خدمت متوقف شود (کاترین، ۱۹۹۴، ص ۵۱۳).

ج - کنترل قبل از انجام فعالیت‌ها^۱

این نوع کنترل بر ورودی‌ها تمرکز دارد و در واقع رمز آن، اقدام مدیریتی پیش از رخدادن مسئله است که از مشکلات پیش‌بینی شده جلوگیری کرده و عملکرد آینده را نیز مورد سنجش و ارزیابی قرار می دهد (رابینز و دنزو، ۱۹۹۵، ص ۳۵۱).

به منظور اطمینان از صحت فعالیت‌ها و منطبق بودن عملکردها با برنامه‌ها و استانداردها، ممکن است خواسته شود تا ناظارت بر دستورالعمل‌ها، بخشنامه‌ها و روش‌های انجام امور قبل از آن که به مرحله اجرا درآیند اعمال شود. اجرای فعالیت‌ها بر اساس دستورالعمل‌ها و روش‌هایی صورت می‌گیرد که می‌بایستی منطبق با «بایدها» و «نبایدها» باشند. اعمال ناظارت بر تهیه دستورالعمل‌ها و روش‌های اجرایی و حصول اطمینان از اینکه با معیارها و استانداردها منطبق باشند، می‌تواند به صحت عملیات و آسودگی خاطر منجر شود. این کنترل که پیش از انجام فعالیت‌ها صورت می‌گیرد را «کنترل قبل از خرج» هم می‌گویند (سازمان بازرگانی کل کشور، ۱۳۷۸، ص ۱۵۴).

این کنترل بر تنظیم داده‌ها جهت اطمینان از تناسب استانداردها با فرایند انتقال، شکل گرفته است و هنگامی از آن استفاده می‌شود که هزینه رخدادها زیاد و پیش‌گیری‌های قبل از عمل ضروری باشد (رابینز، ۱۹۹۴، ص ۵۱۳).

داده‌هایی که می‌تواند موضوع این کنترل قرار بگیرد، عبارت است از: مواد، افراد، امور مالی، زمان و دیگر منابعی که در یک سازمان مورد استفاده قرار می‌گیرند. در این کنترل بر پیش‌گیری از ایجاد مشکلات جدی در فرایند تولید، تأکید می‌گردد. به همین دلیل گاهی از آن به «کنترل پیش‌گیر»^۲، «کنترل مقدماتی»^۳، «پیش کنترل»^۴، «کنترل

1.Feed Forward.

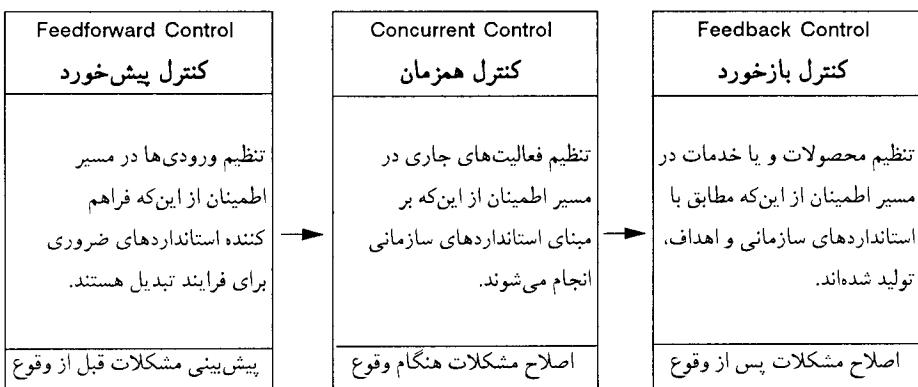
2. Future-directed Control.

3. Preliminary Control.

پیش‌گیرنده^۵، «کنترل هادی»^۶ و «کنترل پیش‌خور» هم تعبیر شده است (کاترین، ۱۹۹۴، ص ۵۱۳).

نمودار زیر ارتباط سه نوع کنترل از نظر زمان را نشان می‌دهد.

نمودار شماره (۳)، ارتباط انواع کنترل بر اساس زمان

منبع: (کاترین، ۱۹۹۴، ص ۵۱۳ و رابینز و دنزو، ۱۹۹۵، ص ۳۵۱)

۳- رویکرد ارکان کنترل

همان‌گونه که هر موضوع دارای عوامل و عناصر اصلی است که در واقع تشکیل دهنده آن می‌باشد، نظام کنترلی هم بر اساس مفهوم و تعریف خود دارای ذاتیاتی است که به آن هویت می‌بخشد.

رویکرد ارکان کنترل، با طرح عناصری خاص به عنوان ارکان کنترل، اثربخشی سازمان را بر مبنای اثربخش بودن این عناصر بررسی می‌کند. این عناصر عبارت‌اند از: ماهیت کنترل، عوامل مدیریتی، کنترل کننده، کنترل شونده و بازخور.

منظور از ماهیت کنترل، خصوصیات و صفاتی است که نوع کنترل را مشخص می‌کند

4. Precontrol.

5. Preventative Control.

6. Steering Control.

و این امر به موضوع کنترل بستگی دارد. عوامل مدیریتی در کنترل، اشاره به ویژگی‌ها و خصوصیاتی از کنترل دارد که در اثربخشی اداره آن تأثیر دارد؛ مثل پاسخگویی و مسئولیت، تناسب فعالیت‌ها، تناسب برنامه‌ها، نقاط استراتژیک، حیطه نظارت و سبک‌های کنترلی.

در هر نظام کنترل، اموری که آثار و عملکرد آن‌ها مورد کنترل قرار می‌گیرد، به کنترل شوندگان معروف‌اند. در واقع کنترل شوندگان موضوع کنترل را تشکیل می‌دهند که می‌تواند انسان یا مواردی چون تولید، بودجه، موجودی، امور مالی، کیفیت و غیره باشد. کنترل بدون عامل انسانی، به منزله کنترل کننده محال است. بنابراین، بازرگانی، ناظرین و کسانی که عملکرد کنترل شوندگان را مورد ارزیابی و نظارت قرار می‌دهند، به عنوان کنترل کننده شناخته می‌شوند.

اما بازخور عبارت است از رکنی از نظام کنترل که نتیجه و ثمرة کنترل را به نظام کنترلی منعکس می‌سازد.

۴- رویکرد مراحل کنترل

رویکرد مراحل کنترل با تکیه بر قدم‌های مختلفی که در فرایند کنترل باید برداشته شود، کنترل اثربخش را منوط به اثربخشی این قدم‌ها می‌داند. قدم‌های کنترل در این رویکرد عبارت‌اند از: تعیین محل کنترل، تعیین نتایج مورد انتظار، تعیین شاخص‌ها، تعیین استانداردها، سنجش عملکرد، مقایسه استانداردها با عملکرد و اقدامات اصلاحی.

الف - محل کنترل

در آغاز فرایند کنترل، مدیران باید نسبت به نواحی مورد کنترل تصمیم بگیرند. این انتخاب به این دلیل ضرورت دارد که کنترل همه فعالیت‌های سازمان هم هزینه‌زا بوده و هم در عمل امری محال می‌باشد. مدیران معمولاً کنترل اصلی خود را بر اهداف و مقاصد سازمانی که در فرایند برنامه‌ریزی موضوعیت یافته است، قرار می‌دهند (کارتین، ۱۹۹۴، ص ۵۱۰).

اگر برنامه‌های استراتژیک و هدف‌های حمایتی به خوبی تنظیم شوند، می‌توانند راهنمای این باشند که چه چیزی در سازمان از اهمیت برخوردار است و در نتیجه، نواحی قابل کنترل کدام‌اند. منابع و میزان فراوانی آن‌ها، کیفیت جریان منابع، میزان سهولت و امکان پذیری کنترل و میزان مقبولیت هزینه‌ها می‌تواند از جمله مواردی باشند که نیاز به کنترل دارند.

ب - نتایج مورد انتظار^۱

در این مرحله، مدیریت باید اهداف و نتایجی را که از اجرای برنامه‌ها انتظار دارد مشخص سازد، زیرا که اگر بایدها و یا نتایج مورد انتظار به درستی مشخص نشود، امر کنترل دچار اشکال خواهد شد، چون کنترل که نوعی مقایسه است، نیاز به دو جزء دارد که یکی از آن‌ها «بایدها» می‌باشد (الوانی، ۱۳۷۰، ص ۹۲).

ج - تعیین شاخص‌ها^۲

در جریان کنترل باید شاخص‌هایی وجود داشته باشد تا به وسیله آن‌ها بتوان میزان دست‌یابی به نتایج مورد نظر را مورد سنجش قرار داد. این شاخص‌ها در واقع مقیاس‌هایی برای سنجش عملکردها به شمار می‌روند (الوانی، ۱۳۷۰، ص ۹۳).

د - تعیین استانداردها^۳

پس از آن که شاخص‌ها معین شد، باید میزان موردنظر در آن شاخص‌ها، برای موضوع کنترل تعیین گردد. مقیاسی که برای آن میزان، تعیین شده است، استاندارد نامیده می‌شود (ویهریخ^۴، ۱۹۹۳، ص ۵۷۹).

استانداردها در واقع ضابطه‌های عملکرد به شمار می‌آیند و عبارت‌اند از نقاط انتخاب شده‌ای در سرتاسر برنامه‌های اجرایی طرح‌ها که در آن‌جا عملکردها

-
1. Desired Results.
 2. Criteria of Performance.
 3. Establishment of Standards.
 4. Weihrich.

اندازه‌گیری می‌شود (ویهریخ، ۱۹۹۳، ص ۵۷۹). به عنوان مثال، اگر شاخص کار یک کارگر، «تعداد کالا در روز» باشد، برای تعیین استاندارد می‌توان از «تعداد ۱۰۰ عدد کالا در ۸ ساعت کاری» نام برد.

۵- سنجش عملکرد^۱

بعد از تعیین استانداردها، قدم بعدی در فرایند کنترل، سنجش عملکرد واقعی است و این امر مستلزم دست یابی به اطلاعاتی از وضع موجود و کیفیت جریان فعالیت‌ها می‌باشد (راپینز، ۱۹۹۴، ص ۵۷۳).

و- مقایسه استاندارد با عملکرد

در این مرحله از فرایند کنترل، سنجش و ارزیابی عملکرد جاری، با استانداردها مقایسه می‌شود. نتیجه این مقایسه از دو حال خارج نیست: یک حالت این است که استانداردها مطابق عملکرد و یا برتر از آن‌ها باشد. در چنین صورتی مدیران باید عملکرد مثبت را تشخیص داده و تعیین نمایند. حالت دوم این است که استانداردها با عملکرد واقعی انطباق نداشته باشد و در واقع نوعی انحراف موضوعیت پیدا کند.

ز- اقدامات اصلاحی^۲

آخرین قدم در فرایند کنترل، اقدامات مدیریتی^۳ و یا اقدامات اصلاحی است که مدیران می‌توانند یکی از سه عمل زیرا را در راستای آن انجام دهند:

- ۱) تصحیح عملکرد واقعی،^۴ در صورتی که انحراف از استانداردها نسبتاً زیاد و غیرقابل قبول باشد؛ ۲) تجدید نظر در استانداردها^۵، در صورتی که انحراف ناشی از غیرواقعی بودن استانداردها باشد؛ ۳) عدم اقدام اصلاحی^۶ و یا تغییر وضع موجود، در

1. Measurment Performance.

2. Corrective Actions.

3. Managerial Actions.

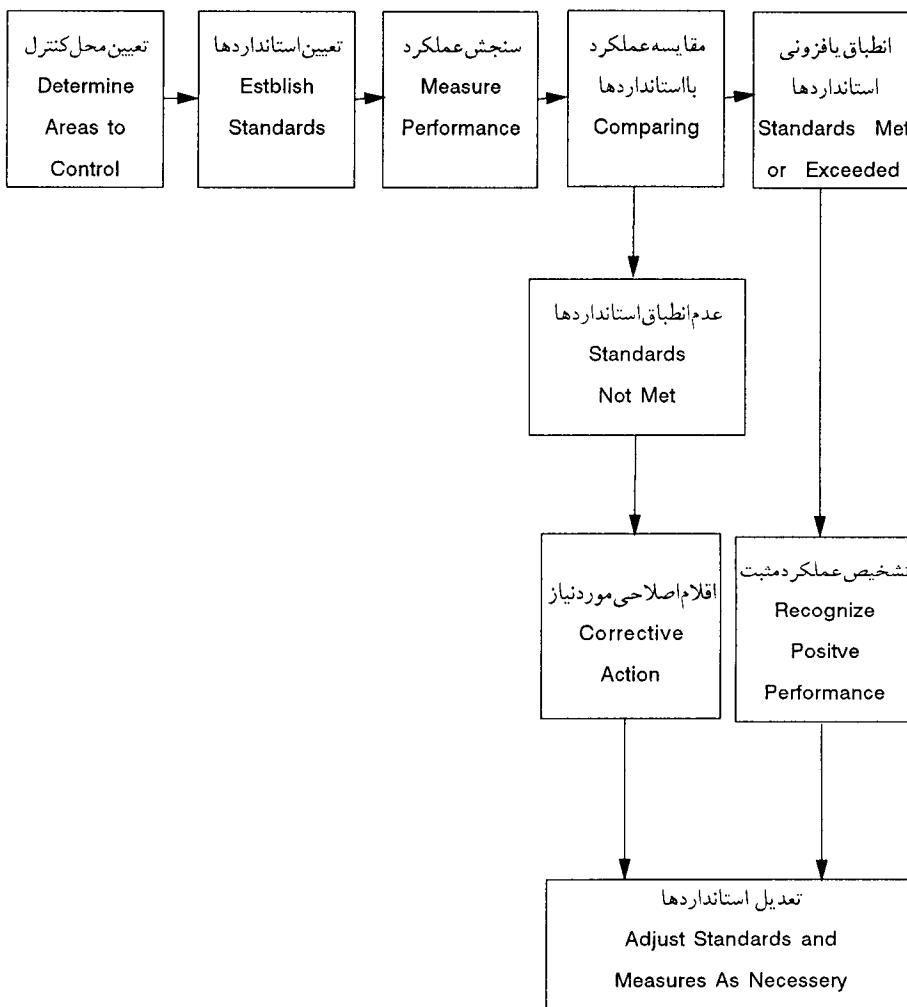
4. Correct Actual Performance.

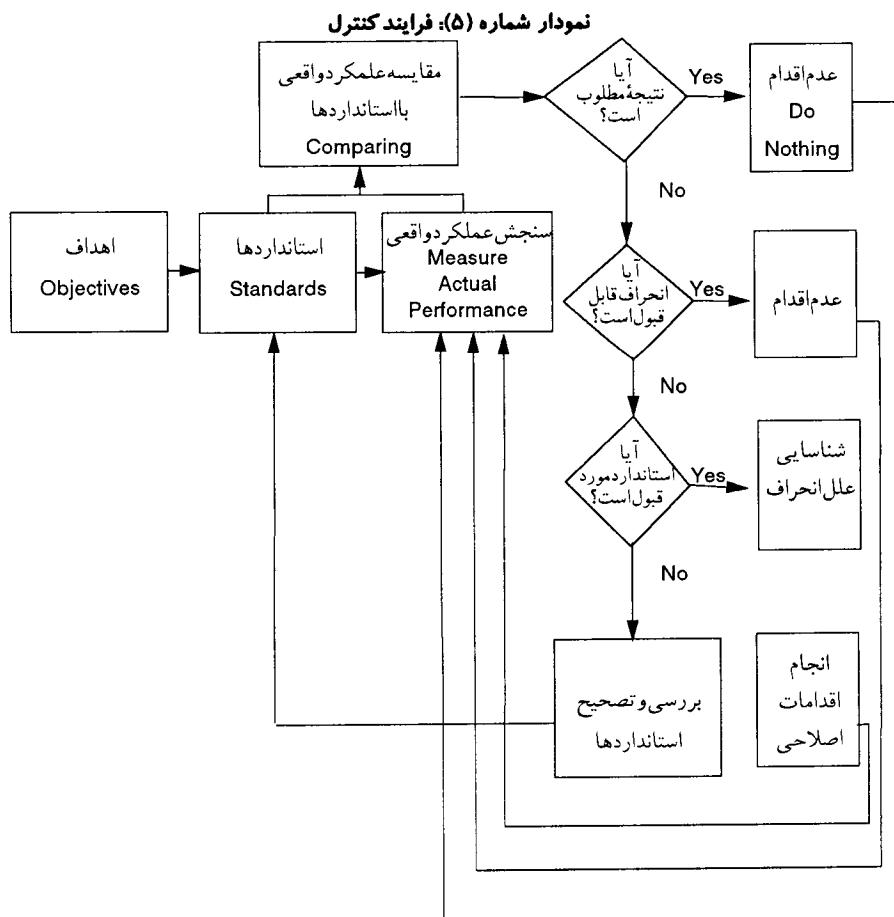
5. Revise the Standards.

6. Do Nothing.

صورتی که عملکرد واقعی کاملاً مطابق با استانداردها باشد. در ذیل، فرایند کنترل در دو نمودار نشان داده شده است:

نمودار شماره (۴): قدم‌ها در فرایند کنترل

منبع: (راپینز، ۱۹۹۴، ص ۵۷۷)

ارتباط رویکردهای کنترلی

از آن جاکه هر رویکرد، دارای مزایای خاص و در مقابل، نسبت به سایر رویکردها از نواقص خاصی برخوردار است، انتخاب یک رویکرد برای بررسی مؤلفه‌های کنترل اثربخش، از کفایت و جامعیت برخوردار نیست. برای در نظر گرفتن هر چه بیشتر مؤلفه‌های اثربخش باید در حد امکان، رویکردهای مختلف در رابطه با یکدیگر دیده شوند.

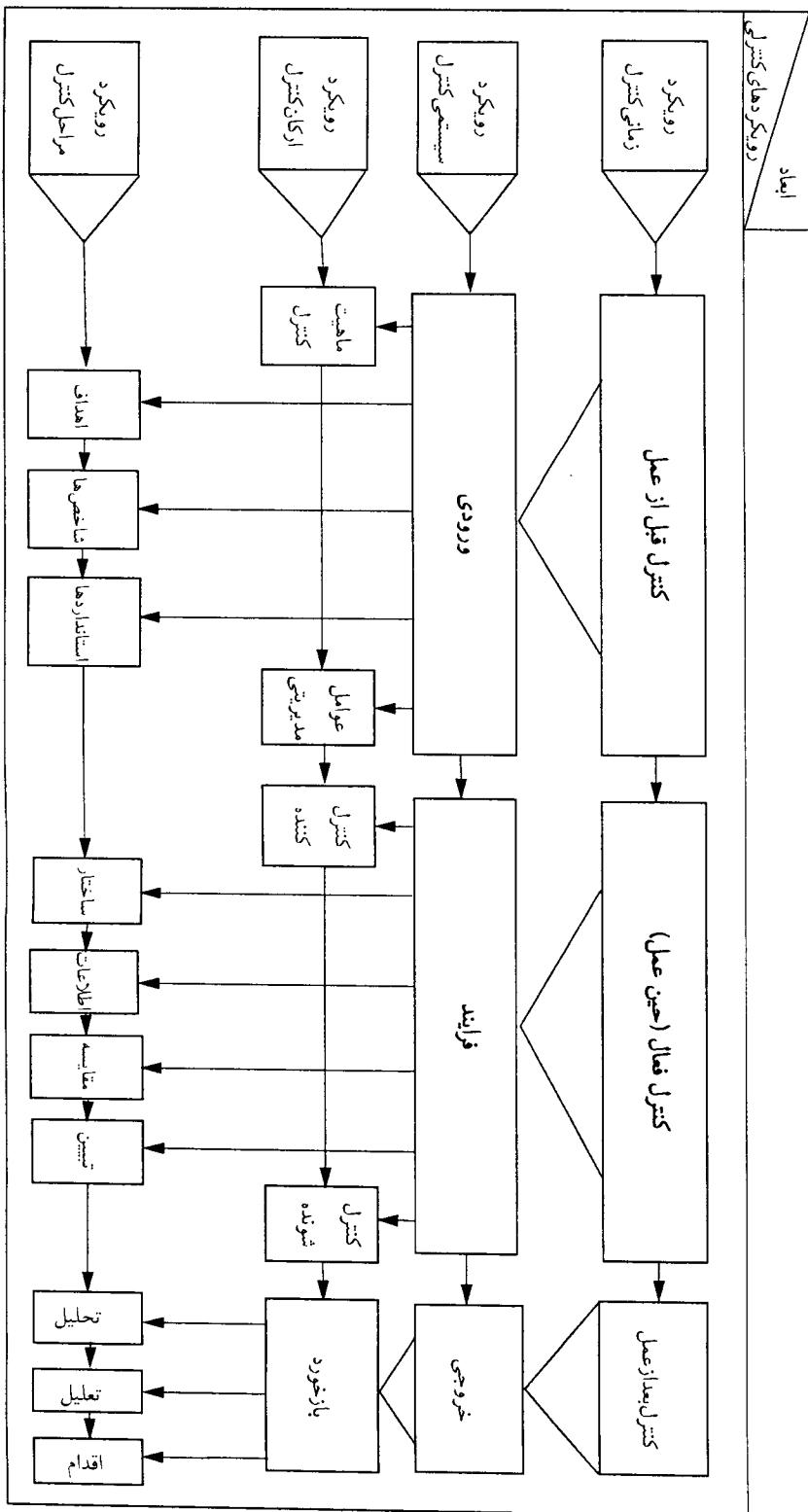
به همین دلیل، در این تحقیق ضمن نگاهی جامع به چهار رویکرد مورد اشاره، عوامل اصلی در رویکردهای کنترلی تبیین و سپس مؤلفه‌های کنترل اثربخش مناسب با آنها شمرده شده است. این عوامل عبارت‌اند از: ماهیت کنترل، عوامل مدیریتی، کنترل کننده، کنترل شونده، اهداف کنترل، شاخص‌ها، استانداردها، ساختار، اطلاعات، سنجش و مقایسه، تبیین، تحلیل، تعلیل و اقدام.

ارتباط عوامل بالا بر اساس رویکردهای چهارگانه، در نمودار صفحه بعد نشان داده شده است:

۲۰۴
امور پژوهی انسانی

سال چهارم، شماره سیزدهم

نمودار شماره ۳۷: اثربارهای رویکردی کنترل

مؤلفه‌های کنترل اثربخش

دانشمندان و نظریه پردازان مدیریت و سازمان برای کنترل اثربخش، مؤلفه‌های مختلفی ارایه داده‌اند که جدول پیوست در بردارنده مهم‌ترین این شاخص‌ها و مؤلفه‌ها متناسب با عوامل اصلی کنترل می‌باشد.

مؤلفه‌های کنترل اثربخش

منبع	تعریف اجمالی	مؤلفه‌ها و عوامل کنترلی
	مؤلفه‌هایی که معرف ماهیت کنترل اثربخش می‌باشند	الف- مؤلفه‌های ماهیت کنترل
۱- سازمان گرایی ^۱ الوانی، ۱۳۸۰، ص ۱۸-۲۷	در کنترل اثربخش به ماهیت سازمانی و جمی افراد توجه می‌شود	"
۲- نظام گرایی ^۲	"" از دید جزء گرایانه پرهیز شده و از دید نظام گرا بهره گرفته می‌شود	"
۳- آینده گرایی ^۳ کوتتر، ۱۹۸۲، ص ۵۷۷	" " با پیش‌آگاهی و آینده‌نگری، نظارت قبل از اجرا اعمال می‌گردد	"
۴- جامعیت ^۴ رایزن، ۱۹۹۴، ص ۵۸۶	" " تمامی عملیات برنامه تحت پوشش قرار می‌گیرد	"
۵- اعتدال ^۵ کاترین، ۱۹۹۴، ص ۵۲۲	" " از افراط و تغییر پرهیز و حالتی میانه رعایت می‌شود	"
۶- عملی بودن ^۶ طبرسا، ۱۳۸۰، ص ۲۶	کنترل اثربخش باید از قابلیت اجرایی برخوردار باشد	"
۷- حاکمیت قانون ^۷	" " باید از حمایت قانونی برخوردار باشد	"
۸- استمرار ^۸ دوبرین، ۱۹۸۹، ص ۴۶۶	" " باید دائمی و مستمر باشد، نه مقطعي	"
۹- توجه به روند ^۹ علی‌آبادی، ۱۳۷۲، ص ۱۲۵-۱۲۷	در کنترل اثربخش باید هم به امور ثابت و هم به روند توجه شود	"
۱۰- توجه به عوامل سیاسی ^{۱۰} الوانی، ۱۳۸۰، ص ۱۸-۲۷	" " به صبغه سیاسی سازمان‌ها و تصمیمات آن‌ها توجه می‌شود	"
۱۱- دوره کنترل ^{۱۱} طبرسا، ۱۳۸۰، ص ۱۹۸	" " به دوره‌زمانی (کوتاه، میان، بلندمدت) و تناسب آن با سازمان توجه می‌شود	"
۱۲- شفاقت ^{۱۲} طبرسا، ۱۳۸۰، ص ۱۹۸	در کنترل اثربخش باید مشخص شود چه کسی مسئول نظارت و پاسخ‌گو در برابر آن است	"
ب- مؤلفه‌های عوامل مدیریتی ^{۱۳}	مؤلفه‌های که معرف شاخص‌های عوامل مدیریتی در کنترل اثربخش هستند	"
۱۳- مسئولیت نظارت ^{۱۴} کوتتر، ۱۹۸۲، ص ۶۹۲	در کنترل اثربخش مدیر باید نسبت به نظارت، مسئول و پاسخ‌گو باشد	"

1. Organizational Principle.

2. Systemic Principle.

3. Dubrin.

4. Control Responsibility.

۲۰۶ مجله مجمع آموزش عالی قم

سال چهارم، شماره سیزدهم

۱۴- عملکرد مدیریت	کنترل تنهاد رچارجوب عملکردار اثربخش مدیریت دارای کارآمدی است	دوبین، ۱۹۸۹، ص ۴۶۵
۱۵- حیطه نظارت	در کنترل اثربخش حیطه نظارت باید محدود و در حد توان ناظر باشد	میر محمدی، ۱۳۷۷، ص ۳۹۸
۱۶- سبک رهبری	در کنترل اثربخش سبک‌های رهبری عمدتاً حمایتی و انگیزشی است	میر محمدی، ۱۳۷۷، ص ۳۹۸
۱۷- اصل استثنا	" " توجه مدیر به موارد استثنایی جلب و معطوف می‌گردد و بهریخ، ۱۹۹۲، ص ۶۹۳	
۱۸- نقاط استراتژیک	" " کنترل در عواملی متصرک است که نسبت به عملکرد نقش حیاتی دارد	دوبین، ۱۹۸۹، ص ۴۶۶
۱۹- تناسب برنامه‌ها	کنترل اثربخش باید متناسب با برنامه‌های بوده و توان انکاس عملکرد آن‌ها را داشته باشد	کوتتر، ۱۹۸۲، ص ۵۹۱
۲۰- تناسب فعالیت‌ها	" " باید متناسب با پست سازمانی، سطح مدیریت و وضع مدیران باشد	
ج - مؤلفه‌های کنترل کننده‌ها	مؤلفه‌هایی که معرف شاخص‌های کنترل کننده در کنترل اثربخش هستند	
۲۱- مهارت انسانی	در کنترل اثربخش، کنترل کننده باید از مهارت انسانی و ارتباطی بالایی برخوردار باشد	طبرسا، ۱۳۸۰، ص ۱۹۸
۲۲- مهارت ادراکی	" " کنترل کننده باید از آگاهی، دقت، جامع‌نگری و قدرت تجزیه و تحلیل بالایی برخوردار باشد	
۲۳- مهارت تخصصی و فنی	" " " " اهلیت و صلاحیت لازم برخوردار باشد	رابینز، ۱۹۹۴، ص ۵۸۶
د - مؤلفه‌های کنترل شوندگان	مؤلفه‌هایی که معرف شاخص‌های کنترل شونده در کنترل اثربخش هستند	
۲۴- مشارکت افراد	در کنترل اثربخش از مشارکت و همکاری کنترل شوندگان استفاده می‌شود	الوانی، ۱۳۸۰، ص ۱۸-۲۷
۲۵- نظارت مشتری‌گرا	کنترل اثربخش باید در برابر بازارسی شوندگان پاسخ‌گو باشد	
۲۶- تناسب با نیازها	" " باید با ویژگی‌ها و نیاز بازارسی شوندگان منطبق باشد	طبرسا، ۱۳۸۰، ص ۱۹۸
۲۷- اصل جهت	در " " جهت حاکم بر نظارت، رشد و توسعه بازارسی شوندگان است	

1. Effective Managerial Practice.
2. Span of Control.
3. Leadership Style.
4. The Expectation Principle.
5. Strategic Points.
6. Tailoring Controls to Plans.
7. Human Skill.
8. Conceptual Skill.
9. Technical Skill.

۱- خودکنترلی	نظام کنترل اثربخش باید تعویت کننده جریان خودکنترلی باشد	دوبرین، ۱۹۸۹، ص ۵۰۰
۲- نظارت همگانی	" " باید نظارت همگانی و مبتنی بر امریه معروف و نهی از منکر را تعویت کند	علی آبادی، ۱۳۷۲، ص ۱۲۲
۳- نظارت فرهنگ مدار	" " باید مبتنی بر فرهنگ سازمان و جامعه و سازگار با رویه افراد باشد	ویهریخ، ۱۹۹۳، ص ۵۹۵
۴- مؤلفه بازخور		
۵- نظارت پس نگر	در کنترل اثربخش، نظارت پس نگر، مکمل نظارت پیش نگر و فعال است	ویهریخ، ۱۹۹۳، ص ۵۹۵
۶- مؤلفه‌های اهداف	مؤلفه‌هایی که معرف شاخص‌های هدف‌گذاری در کنترل اثربخش هستند	
۷- فلسفه وجودی	کنترل اثربخش باید بر فلسفه وجودی کنترل در سازمان استوار باشد	ویهریخ، ۱۹۹۳، ص ۵۷۷
۸- وضوح اهداف	لازم کنترل اثربخش، اهداف دقیق، روشن، عینی و قابل سنجش است	طبرسا، ۱۳۸۰، ص ۱۹۹
۹- مؤلفه‌های شاخص	مؤلفه‌هایی که معرف معیارهای کنترل اثربخش هستند	
۱۰- واقع‌گرایی	در کنترل اثربخش، معیارها باید واقع‌سینانه بوده و با توجه به امکانات مشخص شوند	الوانی، ۱۳۸۰، ص ۲۱
۱۱- تناسب با اهداف	در کنترل اثربخش معیارها باید مستخرج از اهداف و راهبردها باشد	طبرسا، ۱۳۸۰، ص ۱۸
۱۲- معیارهای چندگانه	در کنترل اثربخش به کارگیری معیارهای چندگانه امری ضروری است	کاترین، ۱۹۹۴، ص ۵۲۴
۱۳- چالشی بودن	" " معیارها باید در سطحی معمول و قابل قبول و در دسترس و انگیزه‌زا باشد	طبرسا، ۱۳۸۰، ص ۱۹
۱۴- مقبولیت	" " معیارها باید از مقبولیت کنترل شوندگان برخوردار باشد	کاترین و دیگران، ۱۹۹۴، ص ۵۲۲
۱۵- مؤلفه‌های استاندارد	مؤلفه‌هایی که معرف استانداردهای اثربخش در کنترل مؤثر می‌باشند	
۱۶- انعطاف‌پذیری	در کنترل اثربخش، استانداردها باید، امکان انطباق با تغییرات و بهره‌گیری از فرصت‌ها را داشته باشد	کاترین، ۱۹۹۴، ص ۵۲۲
۱۷- عینیت‌گرایی	" " استانداردها باید دقیق، عینی و سنجش‌پذیر باشد	اگروال، ۱۹۸۲، ص ۵۹۸
۱۸- جامع‌گرایی	" " استانداردها باید ابعاد کمی و کیفی را شامل شود	" "
۱۹- ط- مؤلفه‌های ساختار	مؤلفه‌هایی که معرف ساختار اثربخش در نظام کنترل مؤثر می‌باشند	

1. Self Controlling.

2. Multiple Criteria.

3. Flexibility.

4. Objectivity.

5. Agrawal.

۱۷۰	دلسر، ۱۳۷۱، ص	در نظام کنترل مؤثر، اندازه سازمان باید کوچک و با نظارت ضمنی و غیر رسمی باشد	۴۲- اندازه
۳۹۷	میر محمدی، ۱۳۷۷، ص	" " " رسمیت کم و مقررات کلی حاکم است	۴۳- رسمیت
۳۹۹	" " " ص	" " " پراکندگی در تصمیم‌گیری وجود ندارد	۴۴- تمرکز در سیاست‌گذاری
۳۹۸	" " " ص	" " " از مرآت‌ای سازمان‌های مجازی و غیر سلسله مراتبی گرفته‌می‌شود	۴۵- عدم تمرکز در اجرا
۳۹۸	" " " ص	نظام کنترل اثربخش از پیچیدگی کم و ساختار اجرایی ساده برخوردار است	۴۶- پیچیدگی
" " "	" " "	" " " از ساختار حرفه‌ای و تخصصی برخوردار است	۴۷- حرفاء بودن
۴۰	در " " بین واحدهای سازمان و واحدهای نظارت هماهنگی وجود دارد طبرسا، ۱۳۸۰، ص	در " " بین واحدهای سازمان و واحدهای نظارت هماهنگی وجود دارد	۴۸- هماهنگی واحدها
۵۸۵	رایزن، ۱۹۹۴، ص	مؤلفه‌های معرف اطلاعات جمع آوری شده در کنترل اثربخش در کنترل اثربخش، اطلاعات باید به موقع و به هنگام در اختیار تصمیم‌گیران قرار بگیرد	۴۹- به هنگام بودن
۱۳۸۰	راهدی،	در کنترل اثربخش باید استفاده لازم از فن آوری‌ها صورت بگیرد	۵۰- فن آوری
۵۸۵	رایزن، ۱۹۹۴، ص	" " اطلاعات باید کاملاً متناسب با نیازها باشد.	۵۱- کیفیت مؤثر
۵۲۴	کاترین، ۱۹۹۴، ص	" " اطلاعات باید باشد، صحیح و اعتبار برخوردار بوده و مربوط باشد	۵۲- کیفیت مؤثر
۵۸۵	رایزن، ۱۹۹۴، ص	در کنترل اثربخش اطلاعات باید ساده و قابل فهم برای کنترل شوندگان و تصمیم‌گیران باشد	۵۳- قابل فهم بودن
		مؤلفه‌های معرف سنجش اثربخش در نظام کنترل مؤثر	۵۴- مؤلفه‌های مقایسه
۵۹۵	کوتتر، ۱۹۸۲، ص	کنترل اثربخش باید مبتنی بر مهارت انطباقی بالا باشد	۵۴- مهارت انطباقی
۲۲	الوانی، ۱۳۸۰، ص	" " باید به حالت‌های زیر استاندارد، برابر و بالاتر از استاندارد هم توجه نماید	۵۵- نظارت مشتثنگر
		مؤلفه‌های معرف تبیین نتایج حاصل از مقایسه در کنترل اثربخش	۵۶- مؤلفه‌های تبیین نتایج
۵۸۶	رایزن، ۱۹۹۴، ص	کنترل اثربخش باید هر چند وقت یک‌بار و بسته به شرایط مورد تجدیدنظر واقع شود	۵۶- تجدیدنظر
		مؤلفه‌های معرف نوجه توجیه و تحلیل نتایج در کنترل اثربخش	۵۷- مؤلفه‌های تحلیل نتایج
۱۹	الوانی، ۱۳۸۰، ص	در کنترل اثربخش، به نقاط قوت و ضعف توجه می‌شود	۵۷- توجه به نقاط قوت و ضعف

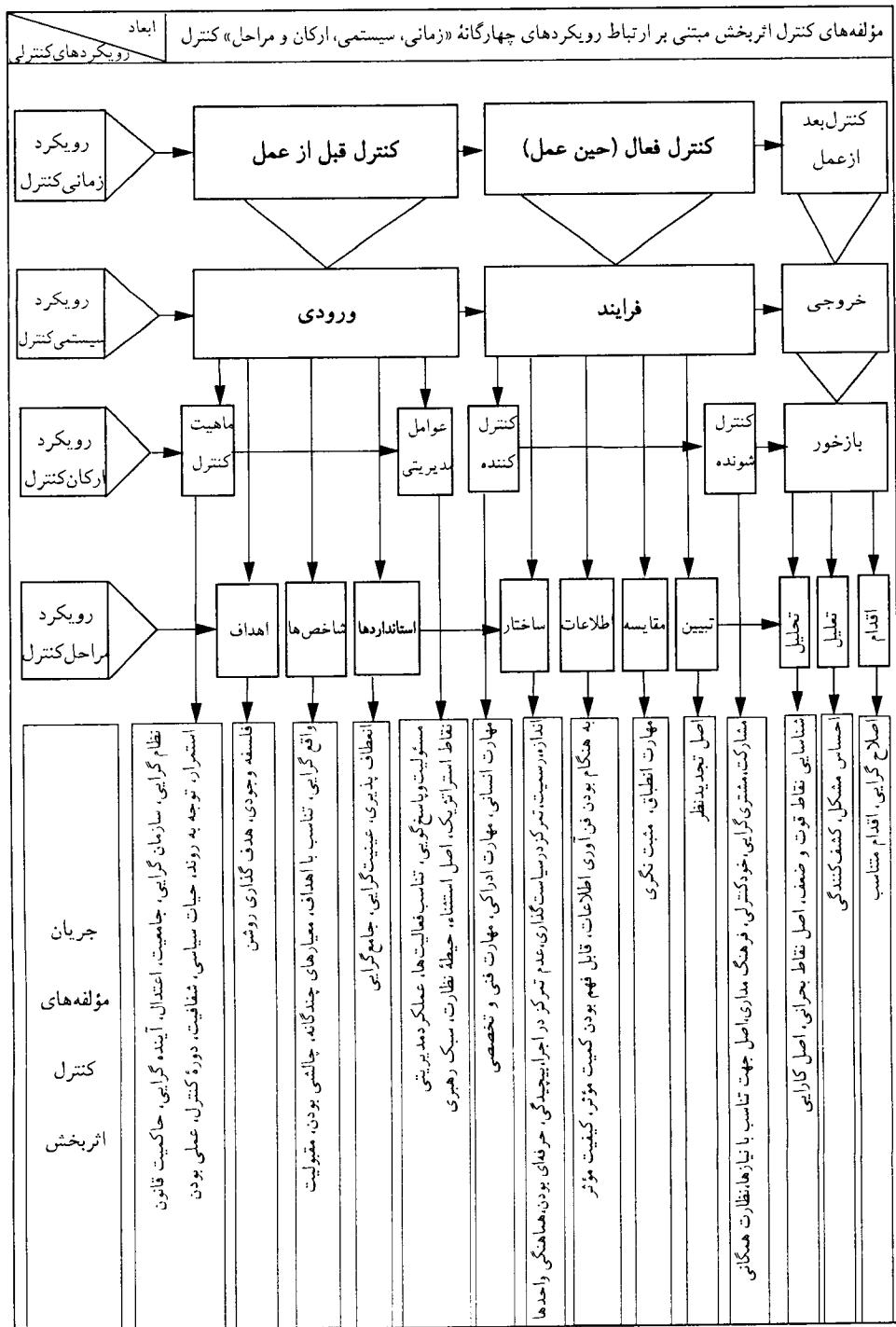
1 Timeliness

2. Understandability.

۵۸۱	در کنترل اثربخش نقاط بحرانی و حساس، مشخص بوده و حساسیت نسبت به آن‌ها بالا است	۱- نقاط بحرانی
۵۸۵	" هزینه‌ها در برابر نتایج حاصله، توجیه اقتصادی دارد مؤلفه‌های معرف تعلیل و ریشه‌یابی مشکلات در کنترل اثربخش	۲- کارایی ن - مؤلفه‌های تعلیل
۵۸۶	کنترل اثربخش باید متنه به احساس مشکل و بر جسته شدن نارسایی هاشود ۳- احساس مشکل	
۵۹۸	" باید از ظواهر گذشته و به ریشه‌یابی مسایل و کشف علل بر سرداگروال، ۱۹۸۲، ص ۹۸	۴- کشف کنندگی ق - مؤلفه‌های اقدام
۶۱۸	هدف نهایی در کنترل اثربخش باید اصلاح و بهبود باشد و نه تنییه کنترل مؤثر مستلزم اقدام عملی در مسیر رفع موانع و اصلاح امور است	۵- نظارت اصلاح گرا ۶- اقدام اصلاحی

1. Critical Control Points.

2. Correction Action.

مأخذ

- ۱- الوانی، سیدمهدی، مدیریت عمومی (چاپ چهارم: تهران، نشر نی، ۱۳۷۰).
- ۲- الوانی، سیدمهدی، ویژگی‌های نظام کارآمد نظارتی، مجموعه مقالات: دومین همایش علمی و پژوهشی نظارت و بازرگانی در کشور، سازمان بازرگانی کل کشور (تهران، دانشکده مدیریت دانشگاه تهران، ۱۳۸۰).
- ۳- رابینز، استفن، «مدیریت رفتار سازمانی»، ترجمه علی پارسائیان و سیدمهدی اعرابی، ج ۲ (چاپ اول: تهران، مؤسسه مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی، ۱۳۷۴).
- ۴- رضائیان، علی، «اصول مدیریت بازرگانی» (چاپ اول: سمت، ۱۳۶۹).
- ۵- زاهدی، شمس‌السادات، «تکنولوژی اطلاعات و کنترل در عصر انیفوکراسی»، ماهنامه دیده، نشریه سازمان بازرگانی کل کشور، شماره چهارم، آذر ۱۳۷۹.
- ۶- طبرسا، غلامرضا، «تبیین ویژگی‌های نظام بازرگانی اثربخش»، مجموعه مقالات: دومین همایش علمی و پژوهشی نظارت و بازرگانی کشور، سازمان بازرگانی کل کشور (تهران، دانشکده مدیریت دانشگاه تهران، ۱۳۸۰).
- ۷- علی‌آبادی، علیرضا، «مدیران جامعه اسلامی» (چاپ سوم: نشر رامین، ۱۳۷۶).
- ۸- گری دسلر، «مبانی مدیریت»، ترجمه داوود مدنی، ج ۲ (چاپ دوم: تهران، ۱۳۷۱).
- ۹- میرمحمدی، سیدمحمد، «طرایحی ساختار مطلوب نظارت در نظام اداری جمهوری اسلامی ایران، رساله دکتری، دانشگاه تهران، دانشکده مدیریت، ۱۳۷۷.
- ۱۰- هارولد کوتز، سیریل اودانل، نانیز ویهربیخ، «اصول مدیریت»، ترجمه محمدعلی طوسی، سیدامین الله علوی، علی‌اکبر فرهنگی و اکبر مهدویان، ج ۱ و ۲ (تهران، مرکز آموزش مدیریت دولتی، ۱۳۷۶).
- ۱۱- سازمان بازرگانی کل کشور، مجموعه مقالات اولین همایش علمی پژوهشی نظارت و بازرگانی کشور (تهران، دانشکده مدیریت دانشگاه تهران - سازمان بازرگانی کل کشور، ۱۳۷۸).
- 12- Agrawal.R.D, "Organization and Management" (New Delhi,

TATA, McGraw Hill, 1982).

13- Dubrin, Andrew J.R; Ireland, Dunae; Williams, Jclifton, "Management and Organization" (Ohio, South-Western Publishing Co. Cincinnati, 1989).

14- Weihrich, Heniz; Koontz, Harold, "Management: A Global Perspective (Mc Graw-Hill, Inc, 1993).

15- koontz, H., etal, "Essential of Management" (N.Y, Mc Graw Hill, 1982).

16- Kathrin, M. Banoil; Martin, David C. "Management" (Second Edition: Prentic - Hall International Inc., 1994).

17- Robbins, Stephen and Denenzo, David, "Fundamentals of Management Essential and Applications" (New Jersey, Hall, 1995).

18- Robbins, Stephen, Manjement (4ed.: Prentic - Hall International Inc., 1994).